

Istorior

Ä va jänn pöjk så jättät Kal dan i Gruddbudum, så add afft-jop ä jänn branug tä fläkk minn je kull så jättät Linnea. Dämm add till å med flytta ijop, å bodd i Gruddbudum brevi nisst väjjän så djikk a Kulårum. Dämm add faktist bott i lag i fler år å gändji upå friningg nässt verodär. Doda Linnea tykkt ä byrd-å go so långg tid, så o tykkt att dämm kund full ta å djyfft si minn verodär. ”Jä-ä”, säjd Kal, å såg åjt funndersam jänn fläkk. Då frägät Linnea um ä va nå fel å ännä? Kal va tyst jänn branug tä fläkk, å sä säjd an: ”Du duv”.

Ä va jänn mulin måndag mäss Ruben Daniels va prässt å Soldn, å add gart je vännd a Bråmåbudum i nå ärnd. Ann add inggän bil i dö tidn, så ann trampät sykkäl då ann sulld nå ärnd å Soldn. Ann add gart si je vännd båta Sutter Andes. Mäss ann såt dan å språkät minn Andes, kam pöjtjän, så jättät Börje, inköjtnd. Ann va full innt so gämål, kanstji jänn sju-ått år. Pöjtjän add ve minn um nå, å gäpät å svor so stur faliet. Andes vårt branug brydd ur pöjtjän bar si a mäss prässtn va dan, så ann tykkt ann sulld säj-a onum tä va ordäntlin. ”Um i ädd kunna begrip ukän ä e så a lära pöjtjän tä sveri so förbannat!”

Mittjel Ull i Bråmåbudum add gart si je vännd vässt-å Soldi, å add full råka nå ana kallär. Ä va full so, att dömda add afft nå putällär minn si, å dämm add budi upå släjkt starkt så va i dämm. Ä säjd ju innt Ull näj til, så ann vårt ju båtå Båkkam jänn branug tä fläkk. Då ann sulld vänd-att emat a Bråmåbudum vårt ä ju so att ann va litä slinggrån i benum, så ä bar innt si bättär ännd an va båtå damp nidi däjti. Da vårt ann liggänd jänn fläkk. Nu råkät ä bi so att prässtn kam sykkäländ föbi. Ä va isn Thunberg då, å ann såg Ull låg dan, så ann stanät-til å frägät um ann kund jop-til minn nå. Ann kund full jop upp Ull å led ann emat. Mittjel Ull vårt litä armsin å svärät: ”Vänd bråkar du fö, ljot prässt-fän – i a full innt täjj plassn fö di älld!”

Sturull i Bångsarvi vårt pysjån je began sä ann add bärga kvännä, så ann vårt fårå båtå sjokstugu i Mora bota duktärim. Ann va so pass pysjån så dämm lagd-in ann någä dågå. Ann fikk Rullpers Andes i Bångsarvi tä kumå minn biln å stjuss emat ann, ättär någä dågå. Mäss dämm fo emat frägät Andes ur eta add gändji. Sturull svärät: ”Eta va full sãm ä brukär va – Gud Fadär botär, å duktärn tar betalt”.

Sammils Danil i Bångsarvi sät å las tidnindji jänn måndag. Ann va noga minn tä leså dömda säjdor da ä stodd litä um släjkä så add däj. Ä va mångg annonsär donda dan, å ann vårt litä undrum att ä kund bi so, - I kan innt påminn mi att i a önstja läjvä äv nånn. Tro, um ä finns menistjor så a önstja läjvä äv so månggär? Nug fö att ä e någä så däj um vitträn, o, män ä synns mer um sumårn – ä bi kanstji tä leså tidninggär mer noga um sumårn.

Sturull i Bångsarvi va je vänd bota Mas Gustav dan nördåni Sturullgard. Ä va sundan, å ä vårt tä språk litä um tä go boti tjörtjo. Ann add sitt att Sammils Danil add gändji suddär, å ann tykkt att sundan va sãmän tvättlapp. Ä va tä tvätt bårtt åll syndär å ljetetär så add vurti fyri. Ä älld Gustav minn um. Då säjd Sturull: ”Ja – då tror i att Sammils Danil ädd bälla go tre-fyr gångg jänn släjkän dag”.

Rullpers Andes i Bångsarvi sät utå gardim jänn sundag å drakk jänn kupp kaffe. Ä råkät bi so att Sturull kam å djikk utå väjm minn jätt liävårv upå ärdn. Ann sulld nittär mot bryddjon da an add egor. Ann va innt so nogadn um ä va sundag älld örtjändag. Andes galät a onum att ann sulld kumå in. Ann säjd att ann add just seti å fundera upå kvinnfok, å kemi upå, att då Gud Fadär add skapa jätt fint kvinnfok – jusst då yppnät Ljotan jätt nytt konto.

Jätt ana tag va Rullpers Andes bota dukterim dan i Mora, fö ann add byrt-å sjå so dåli. Duktärn frägät um ann dråkk mytji brännvin, fö ä kund slå si å ogum, så

ä i västa fall kund bi so att ann tappät syni. Duktärn säjd att ann fikk nug finn si i tä veli milå tä slut minn brännvinä älld tä bi blind. Andes såät å funderät jänn branug tä fläck, å sä säjd an; ”Tro um innt i a sitt ä mjässta, ända”.

Suttär Kal i Bråmåbudum vårt liggänd je began, å va branug sjok. Ann låg så ländj så grannär byrd-å bi illsättär ur ä sulld go. Å vårt so att ann kanstji sulld få nå understöd åv såcknän fö tä kunn klar si. Då ann ätt sluss byrd-å kumå upå benum, kam prässtn däjät fö tä sjå ur ä va minn onum. Å va Thunberg så va prässt, å ann byrd-å språk minn Kal å fikk red-å att Kal add fändji någä somor jätt par gångg. Prässtn säjd nå um att däm fikk lov tä ta upp ä i nämndn ättä. Då säjd Kal: ”Ja, männ int a i då vurti läjk dyr fö såcknän så du i, int!”

Ä va jänn sundag å ä add ve je fin musikgusstjänst i tjörtjon, fö ä add kemi jänn nyr prässt a Soldn. Ä va je fin kull så kam frå Malungg. Ä va dömda Boströmmär så spylät å sjunggät i gusstjänstn. Ätt gusstjänsti vårt ä kaffedrikkningg i prässtgardim, å ä vårt prat å skratt kringgum bordä. Ä va mjäst Puti Rolf å Wass Björn frå Jesundum så berättät å sköjät. Ä vårt mer å mer ög stämningg runt bordi, å Rolf byrd nässtan å bi litä fräkk. Ä va i alla fall so pass så prässtn vårt rod i ogum å byrd-å röjt si frå bordi fö tä go. Då säjd Björn a Rolf: ”Ä kanstji e bässt du dämpär di litä inå prässtn gor jän frå”.

Bälter Andes råkät Lavas Järk utåni Koopän, å sãm vanli vårt ä tä språk dämm imilå eta vanliga, um sköjän å släjkt. Andes tykket att an sulld sturas litä yvyr att ann add tjöpa si je nyr å fin motorsåg, så add kåssta nästan tusnd kronor. Andes tykket att Järk sulld tjöpe je släjku såg, ann o. Ä djikk tä fäll gränär så ä bar fryndät ättär. Ä va inggu sak tä få nå uträtta i skoim. Då tykket Lavas Järk: ”Um i sa bi tvundjin tä a je släjku såg så kåstär so mytji, så a i full råd-til tä va em, o”.

Jätt ana tag då Lavas Järk va båti Kopän fö tä tjöp si litä kaffe å sukkär, ittät ä å bi so att ann råkät Gubb Arvid frå Bråmåbudum utåni budn. Arvid add jusst ve å byta bilum, å ann add skaffa jänn blank å fin japanär. Järk frägät vänd ä va fö mörtj, å Arvid svärät att ä va jänn Toyota, å an frägät Järk um ann villd fi upå jänn provtur. Då Lavas Järk sulld sätt si ini biln, såg ann att ä va int alls nå Toyota, utan ä va jänn Mitchubichi. Då ann tälät-um eta fö Arvid, svärät ann att ä va så svårt tä säj ä, så ann älld-å su tapp lostännär vänn gängg. Så fö dö fikk ä va jänn Toyota.

Ä va upå do tidi då Sar Älmer va äkspedit i Koopän. Jänn dag kam ä in je kelingg frå Väjnäs så villd tjöp jänn kupp full minn sitronär. O sulld visst djärå nå safft. Då o kam frama kasson klägät o yvyr ur dyrär sitronär va i Koopän, fö i Falun kåsstät dämm bar alftn så mytji. Då tykkt Sar Älmär a ännä: ”Um du vill åk so långgt fö tä få dämm billigär, så få du full ä!”

Helmer Nilsson